

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

15 mei 1997

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR FINANCIËN EN BEGROTING

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over problemen bij de overgang van de inning van het kijk- en luis-tergeld van Belgacom naar Cípal

Commissie voor Financiën en Begroting

Donderdag 15 mei 1997

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.47 uur.*

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over problemen bij de overgang van de inning van het kijk- en luistergeld van Belgacom naar CIPAL

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Bogaert tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over problemen bij de overgang van de inning van het kijk- en luistergeld van Belgacom naar CIPAL.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze interpellatie gaat over een dossier dat me na aan het hart ligt. In het verleden had ik me al meermaals zorgen gemaakt over deze zaak. Eind april heb ik tot mijn grote spijt moeten vaststellen dat mijn bezorgdheid niet onterecht was.

De reorganisatie van het innen van het kijk- en luistergeld had officieel vanaf 1 april in werking moeten treden. Het Centrum voor Informatieverwerking van de Provincies Antwerpen en Limburg – het CIPAL – diende deze taak van Belgacom over te nemen. Mevrouw de minister, over deze aangelegenheid hebben we al meermaals parlementaire vragen gesteld om garanties te vragen opdat die overgang in optimale omstandigheden zou verlopen. Onze grootste bezorgdheid betrof het garanderen van de inning van dat belastinggeld, aangezien het een belangrijke bron van inkomsten is voor de Vlaamse overheid.

Bovendien maak ik me ook in sterke mate zorgen over de manier waarop het personeel bij deze overgang werd behandeld. Op 29 en 30 april jongstleden werd ik op de hoogte gebracht van het feit dat het personeel in het ongewisse werd gelaten omtrent de uitbetaling van het loon van de voorbije maand. De betrokken personen hebben een lange carrière achter de rug. Toch wisten ze eind april niet hoe hoog het bedrag was dat ze op het einde van de maand konden verwachten. Tot dan was het gebruikelijk dat men omstreeks de 25ste van de maand een uittreksel kreeg van het bedrag waarop men recht had. Dat bedrag werd dan op het einde van de maand op de bankrekening gestort. Dat bericht bleef nu achterwege. Uiteraard begonnen de betrokkenen zich zorgen te maken. Wat men vreesde, gebeurde ook : op 30 april was er nog geen geld gestort. Ik heb dan op diezelfde dag mijn interpellatieverzoek ingediend.

Er is ook nog iets opmerkelijks gebeurd met de uitbetaling van het vakantiegeld van de betrokken personen. Normaliter wordt dit bedrag berekend op basis van 12 maanden. Hier gebeurde dit echter voor een periode van 15 maanden : de 12 maanden van 1996 en de eerste drie maanden van 1997. Dit is toch zeer merkwaardig. Eigenlijk was dit een soort van ontslagbrief van de vorige werknemer. Hij wou hiermee blijkbaar aan de betrokkenen meedelen : wat jullie te goed hebben voor 1997 – en dus normaal zouden krijgen in 1998 – krijgen jullie nu al. Terzelfder tijd was er dus wel die grote onzekerheid over de betaling van de wedde zelf.

Ik heb uiteraard navraag gedaan in verband met dit probleem. Zo ben ik tot de onvermijdelijke conclusie gekomen dat het inderdaad om een structureel probleem gaat. Ik heb me dan ook behoorlijk geërgerd aan een brief die op 7 mei door Belgacom werd gestuurd aan hun werknemers – of moet ik zeggen voormalige werknemers ? In deze brief hecht men blijkbaar weinig belang aan het probleem van de uitbetaling van de wedden. Ik citeer :

Bogaert

in afwachting dat een oplossing is uitgewerkt voor een aantal praktische problemen, zoals de uitbetaling van de wedden. Einde citaat. De dames en heren van Belgacom noemen de uitbetaling van de wedden gewoon een van de praktische problemen. Dit vind ik zeer bedenkelijk.

Mevrouw de minister, wie is er verantwoordelijk voor de uitbetaling van de wedden ? Wie is verantwoordelijk voor het feit dat die uitbetaling voor de maand april niet tijdig is gebeurd ? Hoe zit het met de volgende maanden ? Hoe kunt u garanderen dat de volgende betalingen wel correct zullen verlopen ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Bogaert, dat is een federale aangelegenheid.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, het feit dat het een federale aangelegenheid is, neemt niet weg dat u in het Vlaams Parlement toezeggingen hebt gedaan in deze zaak. Ik vind ook dat u minstens medeverantwoordelijk bent voor deze problematiek. U moet dan ook uw conclusies trekken.

Ik ga over tot het tweede gedeelte van mijn vragen. Andermaal dreigen de laagstgeschoolden – van niveau 4 – structureel volledig uit de boot te vallen bij de overgang van het personeel. Bij het BIPT heeft men immers nagelaten om in de personeelsformatie plaatsen van niveau 4 te voorzien. Hierdoor is men gewoon technisch-juridisch niet in staat om die mensen over te nemen. Als ik me niet vergis gaat het hier in totaal om 48 personen. Misschien ligt dit aantal iets te hoog, maar dan zult u me wel het juiste aantal kunnen geven.

Voor mijn derde opmerking kom ik even terug op de problematiek van de uitbetaling van de wedden. Als mijn informatie juist is, moeten deze verlopen via het BIPT. Men heeft echter blijkbaar nagelaten om hiervoor op de begroting de nodige financiële middelen in te schrijven.

Ten vierde leid ik uit de manier van uitbetaling van de vakantiegelden af dat de werkgevers de facto een soort van afdankingsbrief hebben gekregen, maar dan een zonder informatie. Dit komt ook zo over bij de betrokkenen. De drie maanden die ze gewerkt hebben in 1997 zijn nog officiële maanden voor de werkgever, vandaar dat trouwens het vakantiegeld niet wordt uitbetaald. Het lijkt wel alsof men zegt : voor de rest hebben we met u geen zaken meer, want anders hadden ze nog tot 1998

gewacht om dat te doen. Zo wordt dit geïnterpreteerd. Iemand die in de privé-sector heeft gewerkt en ooit dat soort van berichten heeft gekregen, weet wat dat betekent.

Ten slotte meende ik me te herinneren dat er toezeggingen zijn gebeurd over een zeer concreet samenwerkingsakkoord dat tussen de Vlaamse en de federale overheid tot stand zou zijn gekomen. De bedoeling hiervan was om die overgang te regelen en ook om minstens tot einde 1998 het voortzetten van de werkzaamheden op een ordentelijke manier te regelen. Met ordentelijk bedoel ik : geordend en tot genoegdoening van alle betrokkenen. Welnu, op 30 april was een dergelijk samenwerkingsakkoord er gewoon niet. De Vlaamse regering is hierin minstens medeverantwoordelijk.

Vandaar mijn vragen aan de betrokken minister. Tot nader order ga ik ervan uit dat mijn vaststellingen juist zijn ; ik heb ze op het veld ook nagetrokken. Niettemin laat ik nog even het voordeel van de twijfel spelen. Ik hoop dat ik me hier en daar vergis, want als mijn vaststellingen juist zijn, dan vind ik dit heel erg.

Ten tweede : welke maatregelen heeft de minister genomen, of kan ze nemen, om al die nadelige gevolgen voor het betrokken personeel op zeer korte termijn weg te werken ? Daarmee bedoel ik : minstens deze maand.

Een derde technische vraag houdt verband met de opbrengsten. We zijn hier immers ook direct betrokken partij. De opbrengsten van die inning, die gebeurd zijn voor 31 maart, op het ogenblik dat Belgacom daarvoor verantwoordelijk was, zijn op een rekening van Belgacom gestort. Op 30 april heb ik vernomen dat die rekening geblokkeerd is. Klopt dit ? Als dat zo is, over welk bedrag spreken we dan ? Ik heb bedragen gehoord die ik hardop niet durf uitspreken. Staan de opbrengsten voor die belastinggelden van voor 31 maart 1997 inderdaad geblokkeerd en welke stappen moeten ondernomen worden om die blokkade op te heffen ?

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Ik heb andere informatie gekregen dan de heer Bogaert. Volgens deze informatie is de toestand enigszins rooskleuriger, maar inderdaad niet volledig in orde. Daarin hebt u volkomen gelijk, collega.

Van Nieuwenborgh

Rooskleuriger in die zin dat me door betrokkenen is medegedeeld dat het loon wel werd uitbetaald, nog altijd door Belgacom.

De heer Jean-Marie Bogaert : Maar niet op 30 april.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Volgens de mensen die ik daar ken, was er drie dagen vertraging. Ik kan natuurlijk ook maar doorspelen wat ik heb gehoord. Toch zit ik nog met bijkomende vragen.

Het loon is echter uitbetaald op basis van het loon van februari. Dit houdt ook in dat alle andere vergoedingen – premies, toelagen en dergelijke – inderdaad niet uitbetaald zijn, en dat al sinds februari. Het is goed dat er al een basisloon verstrekt is, maar wanneer worden die andere bijkomende vergoedingen dan uitbetaald ?

Voor wat de mensen van niveau vier betreft, zou het probleem in zekere zin opgelost kunnen zijn. Er zou een aparte personeelsformatie komen, zowel voor het personeel van niveau vier van de Dienst kijk- en luistergeld als voor het personeel van niveau vier van de RMT. Een personeelskader dat apart staat en dus niet gelinkt is aan het BIPT. Ik zou willen weten of die informatie klopt. In dit personeelskader zouden wel degelijk personeelsleden van niveau vier zijn opgenomen.

Ten slotte, mevrouw de minister, vraag ik u om toch het federale niveau er blijvend attent op te maken. Ik ben me ervan bewust dat de bal in het federale kamp ligt. Er is gesteld dat personeelsleden met een contract van onbepaalde duur dit zouden kunnen behouden. Alleen de contracten van bepaalde duur zouden doorlopen tot bij de overname, waar u zelf een datum aan hebt verbonden, ik geloof 1998. Blijft dit zo ? Kunnen we er bij de federale overheid echt niet op aandringen dat die overname zo vlug mogelijk gebeurt ?

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Ik zal niet in detail treden over de uitbetaling van de wedden. Ik wil alleen uw volle aandacht vragen, mevrouw de minister, voor wat er aan het gebeuren is bij de dienst Kijk- en Luistergeld. Het is onnodig te zeggen dat de transfer van het personeel al heel wat ongerustheid teweeggebracht heeft. Dat spreekt voor zich. De mensen spreken er met elkaar over en maken zich zorgen.

Ik weet wel dat het allemaal niet zo eenvoudig ligt, maar telkens er weer iets spaak loopt, vormt dit voor die mensen een aanleiding om de ongerustheid nog aan te wakkeren. Mevrouw de minister, ik hoop dat u er in de Vlaamse regering en ook met het oog op het federale niveau blijft op aandringen dat die transfer zo vlot mogelijk verloopt, zonder al te veel hindernissen.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, vooraf wil ik de beschouwing formuleren dat een dubbel petje in de beide parlementen misschien toch niet zo slecht zou zijn. Eigenlijk zijn de gestelde problemen louter op het federale niveau te situeren. Ik wil een aantal gegevens verstreken waaruit blijkt dat we ook federaal vaak aandringen op een vlotte afhandeling.

Ten eerste hebben we van in den beginne gezegd dat Cival pas vanaf 1 januari 1999 werkgever wordt. Dit is ook zo met de vakbonden vooraf onderhandeld geweest. Omgekeerd diende Cival wel de werkomstandigheden te creëren binnen dewelke het kijk- en luistergeld kon worden geïnd. De volledige tewerkstelling in Aalst zou tot 1 januari 1999 gegarandeerd zijn, en eventueel ook later.

De Vlaamse Gemeenschap betaalt hiervoor een forfaitaire vergoeding aan de federale staat. Naar ik heb vernomen, is er nu een veel betere werksfeer en werkorganisatie dan voorheen. Het is misschien maar een detail, maar men beschikte vroeger niet eens over een telefooncentrale, ondanks de onmiddellijke nabijheid van de Belgacom-diensten. Nu Cival evenwel de organisatie in handen heeft, is die centrale daar wel. Ik kan nog tal van voorbeelden aanhalen. Stel u voor : toen Cival begon, waren er niet eens kopjes om koffie aan te bieden. De man bij Cival die dit alles begeleidt, doet zijn werk met een enorm dynamisme en met een hart voor de mensen die daar werken. Ik heb hem enkele keren ontmoet en ik krijg de indruk dat het echt een gedreven man is. Nu worden er enorme inspanningen geleverd voor een goede werkorganisatie en werksfeer. Mevrouw Van Nieuwenborgh, u bent van de streek, u kent de mensen en u zult me dus waarschijnlijk op dit vlak niet tegenspreken.

In het akkoord is opgenomen dat een forfaitaire vergoeding wordt betaald aan de staat. Ik verwijs daarvoor naar de brief die na de beslissing van de Vlaamse regering door ons aan de federale regering werd overgemaakt en waarin precies als voorwaarde voor het inschakelen van voornoemde per-

Demeester-De Meyer

soneelsleden een oplossing werd gevraagd voor de problemen die hier door u zijn aangekaart.

Ongeveer een jaar geleden hebben wij duidelijk gesteld hoe dat moest gebeuren en vanuit de federale overheid is steeds beloofd dat het inderdaad zo zou gebeuren. Het is jammer dat men zich in interpellaties niet kan wenden tot de verantwoordelijken aldaar. Vermits de federale staat tot op heden niet in staat is geweest haar verbintenissen tijdig uit te voeren – op dit vlak hebben de interpellanten gelijk – is het voor de Vlaamse Gemeenschap juridisch mogelijk Cipal te laten starten met wat ondertussen gemeenzaam bekendstaat als het scenario B, het scenario van een volledig nieuwe organisatie. U zult zich uit de voorgaande besprekingen, onder meer met de vakbonden, herinneren dat we met het oog op de garanties voor het personeel twee mogelijke scenario's overwogen hebben : het scenario waarbij het personeel vanaf 1 januari 1999 volledig door Cipal wordt overgenomen of het scenario waarbij dit zou gebeuren vanaf 1 april 1997. Wij hebben gekozen voor het eerste : organisatie door Cipal en pas overname van het personeel op 1 januari 1999, met daarbij de garanties van de federale staat. Omdat de federale staat haar verplichtingen niet tijdig nakwam, hadden we met Cipal voor het scenario B kunnen kiezen. Na overleg hebben we dit dan toch niet gedaan omdat de personeelsleden er niet voor gewonnen waren. Het is in dit geval een kwestie van een beetje geduld oefenen. De federale staat zegt wel haar verplichtingen te zullen nakomen, maar slaagt er niet in dit tijdig te doen.

De zetel van Aalst heeft uitstekende werkkrachten en ik ben blij dat ik de kans heb dit eens luidop te zeggen. Met de Cipal-leiding is er een bevredigende werksfeer gegroeid die goede hoop geeft voor de toekomst. Ik denk dat men zich met de hier geformuleerde vaststellingen zou moeten kunnen richten tot het BIPT of tot Belgacom. Ikzelf heb als minister niet het recht hierin op treden. Het enige wat we kunnen doen – en dat doen we ook – is er bij de federale overheid op aandringen dit zo goed mogelijk te laten verlopen.

Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, kan ik wel zeggen dat er een bedrag van 615 miljoen frank, inclusief de forfaitaire som die de Vlaamse Gemeenschap aan de federale staat zal overmaken ter vergoeding van het gebruik van het personeel, werd ingeschreven op de begroting voor de inningskosten van het kijk- en luistergeld. Zo heeft de federale staat nu ook een duidelijk zicht op de

precieze grootte van die som. In dit verband hebben we nog steeds niet de juiste gegevens, noch van de federale staat, noch van Belgacom. Ik heb wel goede hoop dat dit binnenkort in orde zal komen en we blijven er zowel bij de federale staat als bij Belgacom op aandringen ons die gegevens zo spoedig mogelijk over te maken. We beseffen maar al te goed dat het voor de betrokken mensen belangrijk is hierin duidelijkheid te krijgen. Het ligt trouwens niet in onze lijn te dralen om ergens de juiste uitvoering aan te kunnen geven. Het gaat hier niet om oplossingen vinden. De oplossingen zijn er, maar ze moeten worden uitgevoerd.

Met betrekking tot de te nemen maatregelen op korte termijn om de nadelige gevolgen voor de personeelsleden weg te werken, moet ik u zeggen dat ik de leidinggevende ambtenaar niet kan dwingen of sanctioneren. Ik kan me evenmin mengen in de reglementeringen van het BIPT of bepalen hoe de federale overheid de vergoeding aanwendt die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking heeft om te betalen. Dat zijn allemaal elementen die op federaal niveau moeten worden aangepakt.

Wat de samenwerkingsovereenkomst betreft, zijn de besprekingen afgelopen. Deze samenwerkingsovereenkomst heeft eigenlijk geen enkele impact op de individuele personeelsproblematiek waaraan de heer Bogaert refereerde.

In uw laatste vraag had u het over de blokkering van de opbrengsten van de inning. Ik moet hier onmiddellijk op antwoorden dat niet de opbrengsten zelf van de inningen geblokkeerd werden, maar wel de terugbetalingen ingevolge dubbele of onterechte stortingen vanwege de belastingplichtigen. Het gaat hier om de ten onrechte betaalde sommen die moesten worden terugbetaald. De oorzaak lag bij het ontbreken van de machtiging op de postchequerekening van het kijk- en luistergeld. Mijn kabinet heeft die situatie op 7 mei gesignaleerd en ondertussen is die rekening gedeblokkeerd waardoor het probleem nu van de baan is en de terugbetaling kan gebeuren.

Samengevat, mijnheer de voorzitter, denk ik dat de Vlaamse overheid, samen met diegene die in haar opdracht de inning verzorgt, perfect alle akkoorden heeft nageleefd. We zullen erop blijven aandringen bij de federale overheid opdat ook zij haar verantwoordelijkheden zou opnemen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mevrouw de minister, uw antwoord voldoet mij slechts gedeeltelijk.

Bogaert

Ik vind het schamper om te moeten horen dat u niet sinds een maand maar sinds een jaar met de zaak bezig bent. Ik heb u bij mijn inleiding het overzicht willen besparen van al mijn inmengingen. De eerste interpellatie die ik terzake aan u heb gericht, dateert ook van meer dan een jaar geleden.

U hebt in de loop van dat jaar – u kunt de verslagen er op nalezen – wel heel dikwijls in de commissie en in de plenaire zitting formeel bevestigd dat de problematiek van het personeel mede door uw toedoen en door het overleg met de federale overheid geregeld was. U zegt dat de besprekingen van het samenwerkingsakkoord zijn afgerond. Ik stel u de vraag hoe het komt dat het concreet samenwerkingsakkoord niet is geformaliseerd. De besprekingen afhandelen is één zaak. De termijn is inmiddels verstreken. Daardoor worden we met deze problemen geconfronteerd. Al uw toezeggingen hebt u dan blijkbaar gedaan in naam van de federale overheid, want u zegt dat u er nauwelijks bij betrokken werd. U hebt gekozen voor de datum van 1 januari 1999. U hebt ons inmiddels formeel bevestigd dat tot die datum er voor het personeel geen enkel probleem zou zijn.

Ik stel vast dat er wel degelijk problemen zijn. Ik kan u verzekeren dat wanneer er onzekerheid heerst over de uitbetaling van wedden, de werksfeer daardoor negatief wordt beïnvloed. Er zijn brieven over deze betalingswijze en ik citeer eruit : deze betalingswijze zal worden toegepast zolang uw persoonlijk dossier niet volledig in orde is. Einde citaat. Deze brief komt van Belgacom, dat officieel niet meer de werkgever is sinds 1 april 1997, maar op 7 mei 1997 toch nog dergelijke brieven schrijft.

Het zorgt nog voor de uitbetaling van de wedden, zij het laattijdig. Mensen die zich geëngageerd hebben, die afbetalingen hebben of die op vervaldata vaste contracten hebben lopen, zijn niet gediend met willekeurige betalingsdata van lonen en wedden. Dat is de kern van het probleem. De toezeggingen die u, mevrouw de minister, hier in dit Vlaams Parlement terzake gedaan hebt, worden niet verwezenlijkt. U kunt met een beschuldigende vinger wijzen in de richting van de federale overheid. Het is evident dat in dit verhaal de verantwoordelijkheid minstens ook daar ligt, maar u hebt er zich toe geëngageerd dat die overgang vlekkeloos zou verlopen en dat is niet het geval.

We hebben u ook gewaarschuwd voor de overgang naar Cival.

U zegt dat Cival er niets mee te maken heeft. Dat is technisch gezien waar, maar de ingangsdatum van de contracten is natuurlijk ook bepalend. Omdat alle contracten, ook die van onbepaalde duur, omgeschakeld zijn naar bepaalde duur, zitten we nu met de vraag wat er gaat gebeuren op 1 januari 1999. Dat is de werkelijkheid en daar kunt u niet omheen. U draagt hier minstens mede de verantwoordelijkheid voor. U kunt dat in alle intellectuele eerlijkheid niet ontkennen.

De voorzitter : Zijn er nog reacties ? *(Neen)*

Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik wil dit formeel tegenspreken. Wij zijn nooit werkgever geweest. Wij zouden ook nooit werkgever worden zijn. In Wallonië gaat het nog veel moeilijker. In Vlaanderen functioneert het. U moet zich richten tot de verantwoordelijke. Ik ben beleefd ten aanzien van diegene die de verantwoordelijkheid draagt en ik wens dat te blijven.

Ik heb meermaals meegemaakt dat cynische brieven werden geschreven en ik laat de verantwoordelijkheid aan de schrijvers ervan. U moet zich tot hen richten, mijnheer Bogaert. Ik kan u verzekeren dat de werksfeer in Aalst goed is. In Wallonië is dit niet het geval. Daar werd zelfs niet meer gepoetst, er was niets meer, maar daar moet ik me niet mee bemoeien. De verantwoordelijkheid die ik draag en alle engagementen die ik heb genomen in het parlement zijn perfect ingelost. Hier zijn vier partijen in het geding. In een huwelijk is men maar met twee.

De voorzitter : De dossiers niet vermengen, mevrouw de minister. *(Gelach)*

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Als wij de akkoorden volledig inlossen en de anderen doen dat niet, dan moet u zich tot hen wenden. U mag politiek bedrijven, mijnheer Bogaert, maar ik neem het niet dat u verantwoordelijkheden legt waar ze niet thuishoren. We zijn nooit werkgever geweest en het moest op 1 april omdat Belgacom niet meer verder wilde. Dat is een akkoord op federaal niveau. We hebben daar nooit over kunnen onderhandelen. Op een bepaald ogenblik zijn we de motor geweest om een akkoord te bewerkstelligen ten aanzien van de federale regering en Belgacom om de diensten te kopen van Belgacom en hen het werk te laten doen. Ze hebben dat geweigerd.

Ik neem zeer graag verantwoordelijkheden op en dan zal ik bij fouten graag mea culpa slaan. Maar in

Demeester-De Meyer

dit geval heeft de Vlaamse Gemeenschap perfect haar engagementen gehonoreerd en in Vlaanderen functioneert dit systeem.

We hebben die contacten ook, mijnheer Bogaert. Men kan hieromtrent politiek bedrijven. Ik neem ook aan dat er een zekere ongerustheid zou bestaan bij sommige personeelsleden. We proberen in samenspraak met de organisator van nu erop toe te zien dat de mensen hun loon uitbetaald krijgen.

Ik vind ook dat dit behoorlijk cynische brieven zijn. Hiervoor is echter alleen Belgacom verantwoordelijk. Mijnheer Bogaert, u moet zich wenden tot de federale minister. Hij is verantwoordelijk voor het BIPT en dus ook voor de overname en de uitbetaling van het personeel. U moet de verantwoordelijkheden bij de juiste personen leggen. Een correcte manier van politiek voeren betekent openheid, transparantie, klaarheid en duidelijkheid.

De heer Jean-Marie Bogaert : Toen ik als Vlaams parlamentslid dit dossier in het parlement aankaartte, deed u in de loop van al die interpellaties een aantal toezeggingen. Eén van de toezeggingen behelsde dat de overgang voor het personeel vlekkeloos zou verlopen. Ik blijf erbij, ik verwijs hiervoor naar de verslagen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Wat ons betreft, is dat ook zo.

De heer Jean-Marie Bogaert : U hebt verwezen naar akkoorden die u had met de vier partijen. En nu zegt u dat het moeilijk is om met die vier partijen akkoorden af te sluiten.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Bogaert, dat is niet juist !

De heer Jean-Marie Bogaert : Als u een van de vier betrokken partijen bent en een van de andere partijen voert niet uit wat u bent overeengekomen, dan is het mede uw verantwoordelijkheid om daartegen in te gaan.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Maar ik ga daartegen in !

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik stel uw engagement in dat akkoord in vraag. Als de andere partijen niet uitvoeren wat overeengekomen is, dan moet ik me als Vlaams parlamentslid toch richten

tot de Vlaamse minister om erop aan te dringen die uitvoeringen toch te laten gebeuren.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Moeten we overgaan tot scenario B ? Ik geloof niet dat we dat moeten doen.

De heer Jean-Marie Bogaert : Als ik brieven citeer, dan vraag ik toch wie ze geschreven heeft ? Ik heb daar geen probleem mee.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer Bogaert, in verband met deze zaak heb ik ook informatie ingewonnen. Er was inderdaad een akkoord. Blijkbaar zijn er nu een aantal partijen die zich nogal weinig aan dat akkoord gelegen laten. Uw vragen zijn inderdaad terecht, maar u stelt ze aan de verkeerde persoon. Mijns inziens zal men hierover in het federale parlement een interpellatie moeten houden.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik moet me toch tot mijn eigen minister wenden ?

De heer Gilbert Bossuyt : U hebt toch partijgenoten in het federale parlement tot wie u zich kunt wenden ?

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik vind het niet meer dan logisch dat ik me richt tot de persoon die het akkoord in hoofde van de Vlaamse overheid mede heeft ondertekend : minister Demeester.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Ik ben het eens met de heer Bogaert dat de Vlaamse overheid ook inspanningen moet doen om eventuele problemen op te lossen. Ik heb echter de indruk dat de betrokkenen wel degelijk vertrouwen hebben in de Vlaamse overheid. Er zijn inderdaad een aantal problemen geweest. Het laattijdige uitbetalen van het loon is uiteraard onaanvaardbaar. Het is niet meer dan normaal dat dit tot onzekerheid en irritaties leidt. Mijns inziens is de voorgestelde oplossing heel positief voor de werknemers. Tot 1999 is er een overgangperiode. Zo kunnen ze zelf ervaren hoe het evolueert. Als ik me niet vergis, kunnen ze dan nog zelf een keuze maken.

Ik vind echter niet dat de Vlaamse overheid verantwoordelijk kan worden gesteld voor brieven van een andere instelling. Het is uiteraard wel de taak van de Vlaamse overheid om eventuele problemen mee te helpen oplossen. Het is zeer belang-

Taylor

rijk dat de betrokkenen vertrouwen hebben in de Vlaamse overheid. De minister moet dan ook de nodige contacten letten. In het verleden was het echter niet altijd eenvoudig om met Belgacom te werken. Het heeft ook zeer lang geduurd voor er een oplossing uit de bus kwam, samen met de federale overheid. Overleg tussen de Vlaamse en de federale overheid blijft dus absoluut noodzakelijk.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : We plegen ook voortdurend overleg met het kabinet van federaal minister Di Rupo. De Vlaamse overheid draagt inderdaad een zekere verantwoordelijkheid, en neemt deze verantwoordelijkheid ook op. Mijns inziens is de organisatie van Cibal zeer degelijk. Ik vind ook dat ze hun personeel op een zeer goede manier behandelen. We hebben trouwens ook voortdurend contact met Cibal.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 12.20 uur.*
